

PRIMERA SETMANA

DIUMENGE

PRIMERES VESPRES

viiij T.

D

e- us, cre- á- tor ómni- um * po- líque rector, vésti- ens

di- em decó- ro lími- ne, noctem sopó- ris grá- ti- a,

Oh Déu, Creador de totes les coses, que regiu l'estelada, vestiu el dia de llum resplendent i ompliu la nit de son tranquil!

Artus solútos ut quies
reddat labóris úsui
men-*tés-que fes-sas* álle-*vet*
luctúsque solvat ánxios,

Que el repòs refaci els membres en l'exercici del seu treball, alleugi l'esperit cansat i eixugui el plor angoixós.

Grates perácto iam die
et noctis exórtu preces,
vo-*ti re-os* ut ádiu-*ves*,
hymnum canéntes sólvimus.

Agraïts al final de la jornada i pregant en començar la nit, us cantem himnes moguts pel desig del vostre ajut.

Te cordis ima cóncinant,
te vox canóra cóncrepet,
te *dí-li-gat* castus a-*mor*,
te mens adóret sóbria,

Que us canti el fons del cor, que ressoni la veu sonora, que us estimi l'amor cast i us adori la ment sóbria.

Ut cum profúnda cláuserit
diem calígo nóctium,
fi-*des te-né-bras* nésci-*at*
et nox fide relúceat.

Per tal que, quan la nit fosca cloqui el dia, la fe ignori la tenebra i la nit brilli per la fe.

Christum rogámus et Patrem,
Christi Patrísque Spíritum;
u-*num po-tens* per ómni-*a*,
fove precántes, Trínitas. *A-men*.

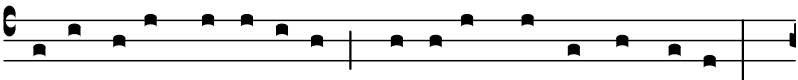
Preguem Crist i el Pare, i l'Esperit del Pare i del Fill. Oh Trinitat, que en tot us manifesteu en unitat de poder, afavoriu els qui us preguen. Amén.

Sant Ambròs († 397)

(Montserrat)

2 - Primera setmana

Es pot dir també aquest himne:

viiij. T.

D i- es ætásque cé-te-ris * octáva splendet sáncti- or

in te quam, Ie- su, cónsecras, primí- ti- æ surgénti- um.

El vuitè dia, molt més sant que els altres dies, resplendeix: en vós, Jesús, el consagreu, vós el primer ressuscitat.

Tu tibi nostras ánimas
nunc primo conresúscita;
ti-*bi con-súr-gant* córpo-*ra*
secúnda morte líbera.

Les nostres ànimes amb vós ara
primer ressusciteu, i amb vós revis-
qui el nostre cos, de mort segona
alliberat.

Tibíque mox in núbibus,
Christe, ferámur óbviám
te-*cum vi-ctú-ri* pérpe-*tim*:
tu víta, resurréctio.

Damunt els núvols, prompte amb
vós, oh Jesucrist, siguem enduts: a
viure amb vós per sempre més, vós
que sou vida perennal.

Cuius vidéntes fáciem,
configurémur glóriæ;
te-*co-gno-scá-mus* sicut *es*,
lux vera et suávitás.

Que vostra faç tot contemplant a
imatge vostra ens transformem, que
us coneguem talment com sou, sua-
vitat i vera llum.

Regnum, cum Patri tráditos,
plenos septéno chrísmate,
in-*te-met nos* lætífi-*cas*,
consúmmet sancta Trínitas. *A-men.*

Que quan en vós ens alegreu i ens
deu al Pare plens de dons, el Regne
sigui consumat per la divina Trinitat.
Amén.

Atribuït a un tal Aron. S. XII

(Josep M. Bellpuig)

MATINES

j. T.

P rimo di- érum ónmni- um, * quo mundus exstat cóndi-

tus vel quo resúrgens Cóndi- tor nos, morte vi-cta, líbe-rat,

En aquest dia, primer de tots, en què fou creat el món i el Creador, ressuscitat, ens salvà després de vèncer la mort,

Pulsis pro-*cul* torpóribus,
surgámus o-mnes ócius,
et nocte quærá-*mus* pium,
sicut Pro-*phé*-tam nóvimus,

Nostras pre-*ces* ut áudiat
suámque *dex*-tram pórrigat,
et hic piátos *sór*-dibus
reddat po-*ló*-rum sédibus,

Ut, quique *sa*-cratíssimo
huius di-*é*-i témpore
horis quiétis *psál*-limus,
donis be-*á*-tis múneret.

Deo Pa-*tri* sit glória
eiúsque so-li Fílio
cum Spíritu Pa-*rá*-clito,
in sempi-*tér*-na sácula. *A-men.*

foragitem la peresa, alcem-nos
tots de pressa, i en la nit, cerquem el
Déu de pietat, tal com ens ho ense-
nya el profeta David,

a fi que Ell escolti les nostres pre-
gàries, ens allargui la seva mà i,
nets de les nostres culpes, ens porti
a la mansió celestial.

El lloem en les hores quietes
d'aquest dia santíssim. Ell ens remu-
neri cada un de nosaltres amb els
seus dons preciosos.

Sigui donada glória a Déu Pare, i
al Fill Unigènit ensems amb l'Esperit
Paraclet, ara i per tots el segles.
Amén.

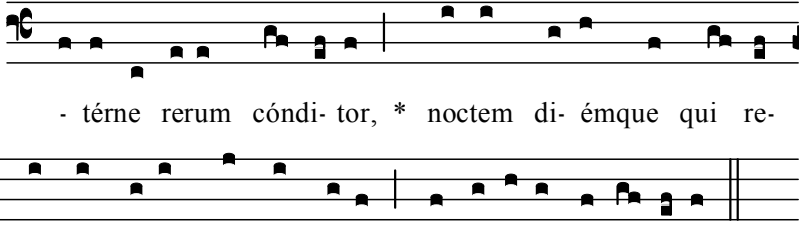
Autor desconegut. S. VI-VII

(P. Nolasc del Molar)

LAUDES

ij. T.

Æ

- térne rerum cóndi- tor, * noctem di- émque qui re-

gis, et témporum das témpora ut állevés fastí- di- um,

Etern Creador del món, que governeu el dia i la nit, i amb l'alternança del temps ens alleueu l'enuig,

Præco diéi *iam so*-nat,
noctis profúndæ *pér-vi*-gil,
noctúrna lux viántibus
a nocte noctem *sé-gre*-gans.

en la nit, la llum nocturna esvaeix la nit als vianants; canta ja el gall, nunci del dia, i apunta l'esplendor del sol.

Hoc excitátus *lú-ci*-fer
solvit polum *ca-lí-gi*-ne;
hoc omnis errónum chorus
vias nocéndi *dé-se*-rit.

Mentrestant, es desvetlla l'estel del matí, que dissipa la foscor del cel i tots els escamots errabunds deixen llurs camins de maldat.

Hoc nauta vires *cól-li*-git
pontíque mité-*scunt fre*-ta;
hoc, ipse Petra Ecclésiæ,
canénte, culpam *dí-lu*-it.

El mariner pren coratge, i la planura del mar s'encalma, mentre al cant del gall, Pere, cap de l'Església, plora la seva culpa.

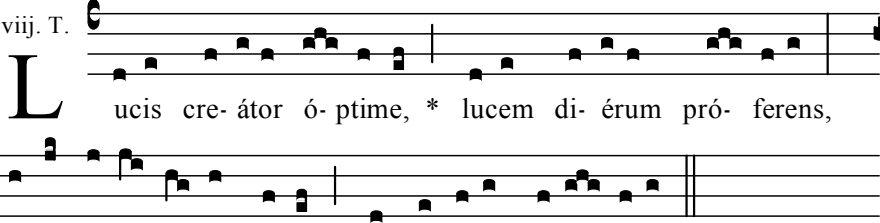
Iesu, labántes *ré-spi*-ce
et nos vidéndo *cór-ri*-ge;
si réspicis, lapsus cadunt
fletúque culpa *sól-vi*-tur.

Mireu-nos, Jesús, a punt de caure, i, en mirar-nos, corregiu-nos: sota el vostre esguard desapareixen les màcules i la culpa s'esborra amb plors.

Tu, lux, refúlge *sén-si*-bus
mentísque somnum *dí-scu*-te;
te nostra vox primum sonet
et vota solvá-*mus ti*-bi.

Vós, que sou la llum, il·lumineu-nos els sentits i aparteu la son de l'ànima: per vós comenci a cantar la nostra veu, a vós s'adrexi la nostra pregària.

SEGONES VESPRES

vijj. T.

Lucis cre-átor ó-ptime, * lucem di- érum pró- ferens,
primórdi- is lu- cis novæ mundi parans orí- ginem;

Òptim Creador de la llum, que formàreu el dia lluminós i embellíreu l'origen del món amb les primícies de la llum nova,

Qui mane iunctum *vé-spe-ri*
diem vocári *præ-cipis*:
tæ-trum cha-os il-lábi-tur;
audi preces cum *flé-tibus*.

i maneu d'anomenar dia el matí junt amb la tarda; s'estén la tètica negror, escolteu les nostres pregàries amb plors.

Ne mens graváta *crí-mi-ne*
vitæ sit exsul *mú-nere*,
dum *nil pe-rén-ne cógi-tat*
seséque culpis *il-ligat*.

Que l'ànima, feixuga de crims, no sigui privada del do de la vida, mentre no pensa en res d'etern i es lliga amb culpes.

Cælórum pulset *ín-ti-mum*,
vitále tollat *præ-mium*;
vi-té-mus *o-mne nóxi-um*,
purgémus omne *pés-simum*.

Que ella truqui a la porta celestial i reculli el premi de la vida. Evitem tot el que sigui nociu i purguem tots els mals.

Præsta, Pater pi-*ís-si-me*,
Patrique compar *Ú-nice*,
cum *Spí-ri-tu Pa-rácli-to*
regnans per omne *sæ-culum*.
A-men.

Atorgueu-nos-ho, Pare piadosísim, i vós, Unigènit igual al Pare, que amb l'Esperit Sant regneu per tots els segles. Amén.

DILLUNS

MATINES

iv. T.

S

omno re-féctis ártu-bus, * spre-to cubí-li, súrgi-mus:

nobis, Pa-ter, canénti-bus adés-se te de-pósci-mus.

Refets els nostres membres per la son, deixem el llit, alcem-nos. Ateneu, Pare, us preguem, els nostres càntics.

Te lingua primum cóncinat,
te mentis ardor ámbiat,
ut áctuum sequéntium
tu, sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini
et nox díurno síderi,
ut culpa, quam nox íntulit,
lucis labáscat múnere.

Precámur ídem súplices
noxas ut omnes ámputes,
et ore te canéntium
laudéris in perpétuum.

Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Únice,
cum Spírítu Paráclito
regnans per omne sáeculum.
A-men.

Comenci per cantar per a vós la nostra llengua, a vós cerqui l'ardor de la nostra ànima, a fi que de vós, oh Sant, prenguin origen les obres següents.

Cedeixin les tenebres a la llum, i la nit a l'astre del dia, i tota falta que haurem fet en l'obscuritat, desaparegui amb el do de la vostra llum.

Us preguem instantment que esborreu els nostres mancaments i que la llengua dels qui ara himnegem us lloï en l'eternitat.

Atorgueu-nos-ho, Pare piadosíssim, i vós, Unigènit igual al Pare, que amb l'Esperit Sant regneu per tots els segles. Amén.

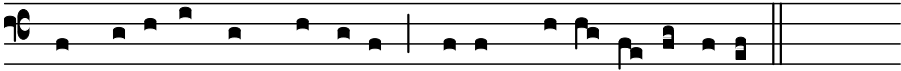
LAUDES

ij. T.

S

plendor patèrnæ glóri- æ,* de luce lucem prófe-rens,

lux lucis et fons lími-nis, di- em di- es il- lími-nans,

Resplendor de la glòria del Pare, que de la llum traieu llum, llum de la llum i font de llum, dia que el dia il·lumineu,

Verúsque sol, illábere
micans nitóre pépe-ti,
iubárque Sancti Spíritus
infúnde *no-stris sén-si-bus*.

penetreu en nosaltres, sol veritable, brillant amb el vostre esclat perpetu, i el foc de l'Esperit Sant inflami els nostres sentits.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem perénnis glóri-æ,
Patrem poténtis grátiaë,
culpam re-lé-get lú-bri-cam.

Cridem suplicants al Pare, al Pare de la Gràcia poderosa, al Pare de la glòria eterna, perquè bandegi la culpa enganyadora.

Infórmet actus strénuos,
dentem retúndat ínvi-di,
casus secúndet ásperos,
donet *ge-rén-di grá-ti-am*.

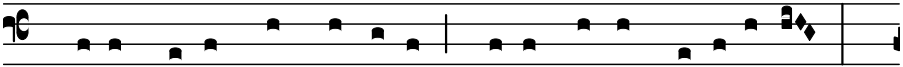
Que Ell doni fortalesa al nostre obrar, trenqui les dents de l'envejós, ens auxiliï en els casos adversos i dirigeixi els nostres actes amb la seva rectitud.

Mentem gubérnet et regat
casto, fidéli córpo-re;
fides calóre férveat,
fraudis ve-né-na né-sci-at.

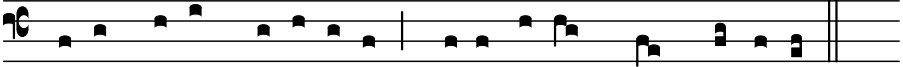
Que Ell guïï i ens governi l'ànima, a fi que la nostra puresa sigui sense màcula, la fe es mantingui abrاندada i no coneguem el verí de l'engany.

Christúsque nobis sit cibus,
potúsque noster sit fi-des;
læti bibámus sóbriam
ebrie-tá-tem Spí-ri-tus.

Signi Crist la nostra menja, signi la fe la nostra beguda: bevem joiosos de la sòbria profusió de l'Esperit.

Lætus di- es hic tránse- at; pudor sit ut di- lúcu- lum,

fi- des ve- lut me- rí- di- es, crepúscu- lum mens nésci- at.

Passi aquest dia alegrement: el pudor sigui com l'aurora, la fe com el migdia, i l'ànima desconegui la posta.

Auróra cursus próvehit;
Auróra totus próde-*at*,
in Patre totus Fílius
et totus *in Ver-bo Pa-ter. A-men.*

L'aurora duu la llum: que amb la llum se'ns manifesti el Fill tot en el Pare, i el Pare tot en el Fill. Amén.

Sant Ambròs († 397)

(P. Nolasc del Molar)

DIMARTS

MATINES

v. T.

C onsors pa-térni lúmi-nis, * lux ipse lucis et di-es,

noctem canéndo rúmpimus: assíste postu- lánti-bus.

Participant de la llum del Pare, oh vós, llum de la llum i dia, interrompem la nit cantant: ateneu els qui us preguem.

Aufer te-*né*-bras méntium,
fuga ca-*tér*-vas dáemonum,
ex-*pél*-le so-mnoléntiam
ne pigri-*tán*-tes óbruat.

Esvaiu les tenebres de les nostres ànimes; aparteu les caterves de dimonis; traieu-nos la somnolència, perquè no ens torni peresosos.

Sic, Christe, *no*-bis ómnibus
indúlge-*as* cre-déntibus,
ut *pro*-sit ex-orántibus
quod *præci*-*nén*-tes psállimus.

Concediu-nos-ho, oh Crist, a tots nosaltres, creients: que els càntics amb què comencem el dia siguin d'algun profit als vostres suplicants.

Sit, Christe, *rex* piíssime,
tibi Pa-*trí*-que glória
cum *Spí*-ri-tu Paráclito,
in sempi-*tér*-na sáecula. *A-men*.

Glòria sigui dada a vós, Crist, Rei piadosíssim, i al Pare amb l'Esperit Paraclet, ara i per tots els segles. Amén.

D'autor desconegut. S. VI-VII

(P. Nolasc del Molar)

LAUDES

ij. T.

P

ergrá-ta mundo núnti- at * auróra solis spí- cula,

res et colóre vésti- ens iam cuncta dat ni- tésce-re.

L'aurora, previ herald del sol, molta alegria porta al món: vestint les coses de color fa que tot brilli bellament.

Qui sol per ævum *præ-ni-tes*,
o Christe, nobis *vi-vi-dus*,
ad te canéntes vértimur,
te gestiéntes *pér-fru-i*.

Tu Patris es *sci-én-ti-a*
Verbúmque per quod *ó-mni-a*
miro refúlgent órđine
mentésque nostras *át-tra-hunt*.

Da lucis ut nos *fi-li-i*
sic ambulémus *ím-pi-gri*,
ut Patris usque grátiam
mores et actus *éx-pri-mant*.

Sincéra præsta ut *pró-flu-ant*
ex ore nostro *iú-gi-ter*,
et veritátis dúlcibus
ut excitémur *gáu-di-is*.

Sit, Christe, rex *pi-ís-si-me*,
tibi Patríque *gló-ri-a*
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna *sé-cu-la. A-men*.

Oh Crist, que sempre resplendiu,
per a nosaltres sol vivent, a vós cantant ens adrecem tot desitjant gaudir de vós.

Vós sou, del Pare, el gran saber i el Verb pel qual tot fou creat i refulgeix amb ordre bell i nostres ànimes atrau.

Feu que talment tots caminem com fills sol-lícits de la llum, que els nostres actes i costums del Pare expressin el bon do.

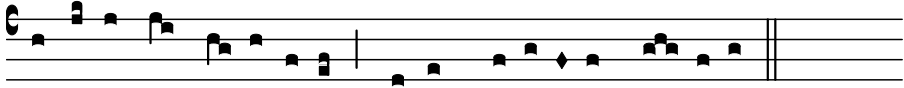
Feu que flueixin en tot temps dels nostres llavis mots sincers, i que ens delecti amb els seus goigs dolços i purs la veritat.

A vós, oh Crist, rei piadós, i al Pare sigui tota honor, amb l'Esperit consolador enllà dels segles sempiterns. Amén.

VESPRES

vii. T.

T ellúris ingens cóndi- tor, * mundi solum qui é- ru- ens,

pulsis aquæ mo- lésti- is, terram dedísti immó- bi- lem,

Creador admirable de l'orbe, que separàreu la terra del món, i, contenint els embats de l'aigua, heu afermat els continents,

Ut germen aptum *pró-fe-rens*,
fulvis decóra *fló-ribus*,
fe-cún-da fru-ctu síste-*ret*
pastúmque gratum *rédi-deret*:

Mentis perústæ *víl-ne-ra*
munda viróre *grá-tiæ*,
ut *fa-cta fle-tu* dílu-*at*
motúsque pravos *át-terat*,

Iussis tuis ob-*tém-pe-ret*,
nullis malis ap-*pró-ximet*,
bo-nis re-plé-ri gáude-*at*
et mortis actum *né-sciat*.

Præsta, Pater pi-*is-si-me*,
Patrique compar *Ú-nice*,
cum *Spí-ri-tu Pa-rácli-to*
regnans per omne *sæ-culum*.
A-men.

a fi que, donant aquesta els de-
guts gèrmens i ornada d'acolorides
flors, esdevingué fecunda en fruits i
proporcionés agradable nodriment,

netegeu amb la frescor de la Grà-
cia les plagues de l'ànima eixarreï-
da, perquè amb plors esborri els
seus fets i refreni els moviments
perversos.

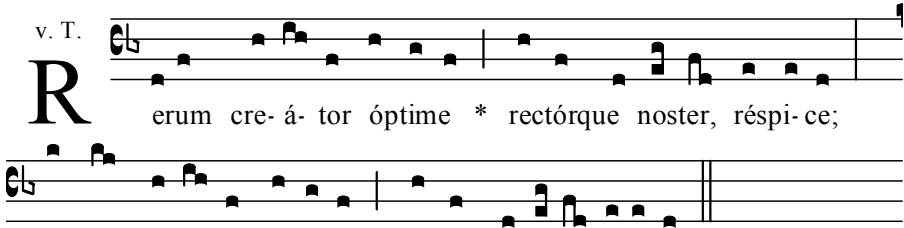
Que ella obeeixi els vostres pre-
ceptes i no s'acosti mai al mal, fruei-
xi de la plenitud del bé i no sigui
colpida per la mort.

Atorgueu-nos-ho, Pare piadosís-
sim, i vós, Unigènit igual al Pare,
que amb l'Esperit Sant regneu per
tots els segles. Amén.

DIMECRES

MATINES

v. T.

R erum cre- á- tor óptime * rectórque noster, réspi- ce;
nos a qui- é- te nóxi- a mersos sopóre líbe- ra.

Sapientíssim creador del món i curador nostre, mireu-nos: en poder com estem de la son, deslliureu-nos del repòs nociu.

Te, sancte *Chri-ste*, póscimus;
ignósce *tu cri-mí-ni-bus*,
ad *con-fi-tén-dum* súrgimus
morásque *no-ctis* rúmpimus.

Mentes ma-*nús*-que tóllimus,
Prophéta *si-cut* nóctibus
no-bis ge-rén-dum præcipit
Paulúsque *ge-stis* cénsuit.

Vides ma-*lum* quod géssimus;
occúlta *no-stra* pándimus,
pre-ces ge-mén-tes fúndimus;
dímitte *quod pec-cávimus*.

Sit, *Christe, rex* piíssime,
tibi Pa-*trí-que* glória
cum *Spi-ri-tu* Paráclito,
in sempí-*tér-na* sácula. *A-men*.

A vós, bon Jesús, us demanem
que ens perdoneu totes les faltes: a
cantar per a vós ens alcem i tren-
quem el repòs nocturn.

Alcem els cors i les mans, tal com
el profeta ens ensenyà que havíem
de fer de nit, i com sant Pau ens ho
confirmà amb el seu exemple.

Vós veieu el mal que hem fet: us
declarem les nostres faltes ocultes.
Plorant us adrecem les nostres sú-
pliques: perdoneu-nos els pecats.

Glòria sigui dada a vós, Crist, Rei
piadosíssim, i al Pare amb l'Esperit
Paraclet, ara i per tots els segles.
Amén.

LAUDES

ij. T.

N

ox et tenébræ et núbi-la,* confúsa mundi et túrbi-

da, lux intrat, albéscit polus: Christus venit; discédi-te.

Oh nit, tenebres i lleganys, confusions i embrols del món: entra la llum, clareja el cel, arriba el Crist... feu-vos-en lluny.

Calígo terræ scínditur
percússa solis spícu-lo,
rebúsque iam color redit
vultu ni-tén-tis sí-de-ris.

El negre vel s'esquinça i cau ferit
pel raig de llum del sol; torna a les
coses les colors l'esguard de l'astre
resplendent.

Sic nostra mox obscuritas
fraudisque pectus cónci-um,
ruptis retéctum núbibus,
regnánte pal-lé-scet De-o.

Així la nostra obscuritat i el pit, del
mal ja conscient, obert, pels núvols
ja romputs, empal-lideixin davant
Déu.

Te, Christe, solum nóvimus,
te mente pura et simpli-ci
rogáre curvátó genu
flendo et ca-nén-do dí-sci-mus.

A vós, oh Crist, reconeixem; a vós
amb cor net i senzill, i amb plors i
càntics, aprenem a ben pregar tot
humilment.

Inténde nostris sénsibus
vitámque totam díspi-ce:
sunt multa fucis illita
quæ luce pur-gén-tur tu-a.

Tendiu als nostres sentiments, i
nostra vida contempleu: hi ha molt
de trist i ensutzurat que amb vostra
llum cal esbaldir.

Sít, Christe, rex piíssime,
tibi Patríque glóri-a
cum Spíritu Paráclito,
in sempi-tér-na sá-cu-la. A-men.

A vós, oh Crist, rei piadós, i al Pa-re
sigui tota honor amb l'Esperit con-solador
enllà dels segles sempiterns.
Amén.

VESPRES

vii. T.

C

æli De- us sanctíssime, * qui líci-dum centrum poli

candó- re pingis ígne- o augens decóri lími-na,

Déu santíssim del cel, que les regions lluminoses del món pinteu de foc
abrandat, augmentant-ne la bella resplendor,

Quarto die qui flámmeam
solis rotam constítuens,
lu-næ mi-ní-stras ór-di-ni
vagos recúrsus síderum,

i que al quart dia en què enceneu
la roda flamejant del sol, regiu l'ordre
de la lluna i el vague curs dels as-
tres,

Ut nóctibus vel lúmini
diremptionis términum,
pri-mór-di-is et ménsi-um
signum dares notíssimum:

marcant així un terme a la nit, o a
la llum, i donant un senyal ben cert
per al començament dels mesos,

Illúmina cor hóminum,
abstérge sordes méntium,
re-sól-ve cul-pæ víncu-lum,
evérte moles críminum.

aparteu la nit dels cors, netegeu
les sutzures de l'ànima, desfeu el
vincle del pecat i aterreu la mola
dels crims.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Únice,
cum *Spí-ri-tu* Parácli-to
regnans per omne sæculum.
A-men.

Atorgueu-nos-ho, Pare piadosís-
sim, i vós, Unigènit igual al Pare,
que amb l'Esperit Sant regneu per
tots els segles. Amén.

DIJOURS MATINES

j. T.

N ox atra re-rum cónte-git * terræ co-ló- res ómni- um:

nos confi- téntes póscimus te, iuste iu- dex córdi- um,

La negra nit embolcalla els colors de tot el que hi ha a la terra. A vós, Jutge dreturer dels cors, bo i declarant-vos tal us demanem

Ut áufe-*ras* piácula
sordésque *men-tis* ábluas,
donésque, Christe, *grá-tiam*
ut arce-*án-tur* crímina.

que aparteu tota venjança i ens netegeu l'ànima de les seves sutzures. Doneu-nos també, oh Crist, la Gràcia per a evitar el pecat.

Mens, ecce, *tor-pet* ímpia,
quam culpa *mor-det* nóxia;
obscúra gestit *tól-lere*
et te, *Re-dém-ptor*, quærere.

Com es neuleix l'ànima que, per la seva impietat, sent el rosec de la culpa! Malda per treure's les tenebres, i us cerca a vós, Redemptor.

Repélle *tu* calíginem
intrínse-*cus* quam máxime,
ut in beáto *gáu-deat*
se collo-*cá-ri* lúmíne.

Foragiteu completament la calitja de l'íntim de l'ànima, perquè tingui el goig d'ésser transportada a la llum beatífica.

Sít, Christe, *rex* piíssime,
tibi *Pa-trí-que* glória
cum Spíritu *Pa-rá-clito*,
in sempí-*tér-na* sácula. *A-men*.

Glòria sigui dada a vós, Crist, Rei piadosíssim, i al Pare amb l'Esperit Paraclet, ara i per tots els segles. Amén.

LAUDES

ij. T.

S

ol ecce surgit ígne- us: * piget, pudéscit, pæni- tet,

nec teste quisquam lúmi-ne peccá-re constáncer potest.

El sol ja s'alça flamejant: un hom es dol, s'avergonyeix, es penedeix... a plena llum un hom ni gosa de pecar.

Tandem facéssat cæcitas,
quæ nosmet in præceps di-*u*
lapsos sinístris gréssibus
erróre *tra-xit dé-vi-o*.

Hæc lux serénium cónferat
purósque nos præstet si-*bi*;
nihil loquámur súbdolum,
volvámus *ob-scú-rum ni-hil*.

Sic tota decúrrat dies,
ne lingua mendax, ne ma-*nu*
oculíve peccent lúbrici,
ne noxa *cor-pus ín-qui-net*.

Speculátor astat désuper,
qui nos diébus ómni-*bus*
actúsque nostros próspicit
a luce *pri-ma in vé-spe-rum*.

Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fíli-o
cum Spíritu Paráclito
in sempi-*tér-na sáe-cu-la. A-men*.

A fora ja la ceguetat que errada-
ment ens seduí per tant de temps,
quan, per mal pas, al precipici érem
caiguts.

La llum ens doni serenor, i, com
ho és ella, ens faci purs: no diguem
res amb falsedat ni res d'obscur no
cavil-lem.

I així transcorri tot el jorn: ni la
mentida en el parlar, ni febre innoble
en mans i ulls, ni cap malesa en
nostre cos.

L'amable Guaita és al bell cim: ell,
tots el dies, nostres cors i els nostres
actes mira atent, de punta d'alba al
gris ocàs.

A Déu el Pare sigui honor, i a
l'únic Fill d'ell engendrat, amb
l'Esperit consolador ara i per tot
l'esdevenir. Amén.

DIVENDRES

MATINES

j. T.

T u, Tri-ni- tá-tis Úni- tas, * orbem po-ténter qui regis,

atténde laudum cánti- ca quæ excubán- tes psállimus.

Oh Trinitat una, que governeu el món poderosament, escolteu els càntics de lloança que us adrecem en aquesta vetlla.

Nam léctu-*lo* consúrgimus
noctis qui-*é*-to témpore,
ut flagitémus *vúl*-nerum
a te me-*dé*-lam ómnium,

Quo, fraude *quic*-quid dáemonum
in nócti-*bus* delíquimus,
abstérgat illud *cé*-litis
tuæ po-*té*-stas glóriæ.

Te corde *fi*-do quæsumus,
reple tu-*o* nos lúmine,
per quod diérum *cír*-culis
nullis ru-*á*-mus áctibus.

Præsta, Pa-*ter* piíssime,
Pátrique *com*-par Únice,
cum Spíritu Pa-*rá*-clito
regnans per *o*-mne sáeculum.
A-men.

Ja ens alcem del llit, en el temps
plàcid de la nit, per demanar-vos
que guaríu totes les nostres plagues.

Si per engany diabòlic hem comès
algun mancament de nit, que el puri-
fiqui el vostre poder gloriós, del cel
estant.

Amb cor humil us demanem que
ens ompliu de la vostra llum, la qual
ens guardi de caure mai, en el lliscar
dels dies.

Atorgueu-nos-ho, Pare piadosís-
sim, i vós, Unigènit, igual al Pare,
que amb l'Esperit Sant regneu per
tots els segles. Amén.

LAUDES

ij. T.

Æ

- térna cæli glóri- a, * be- áta spes mortá- li- um, celsi

Paréntis Uni- ce castæque proles Vírgi- nis,

Glòria eterna del cel, esperança benaurada dels mortals, Unigènit de Déu excels i fill de Verge casta,

Da dèxteram surgéntibus,
exsúrgat et mens sóbri-*a*
flagrans et in laudem *De-i*
grates re-*pén-dat* débitas.

Ortus refúlget lúci-fer
ipsámque lucem núnti-*at*,
cadi- caligo nó-*cti-um*,
lux sancta *nos il-lúminet*,

Manénsque nostris sénsibus
noctem repéllat *sæcu-li*
omníque fine tém-*po-ris*
purgáta *ser-vet* péctora.

Quæ- síta iam primum fides
radí- cet altis sénsi-*bus*,
secúnda spes congáu-*de-at*;
tunc maior *ex-stat* cáritas.

Sit, Christe, rex piíssime,
tibi Patríque glóri-*a*
cum Spíritu Pará-*cli-to*,
in sempí-*tér-na* *sæcula. A-men.*

doneu la mà als qui es lleven, per-
què l'ànima es desvetlli sóbria, i,
abrandada, reti les degudes gràcies
a llaor de Déu.

Ha aparegut refulgent l'estel del
matí, missatger que precedeix el sol:
cauen les tenebres de la nit, i la llum
santa ens il·lumina.

Resti ella en els nostres sentits,
bandegi la nit del món i guardi nets
els cors fins a la fi de tot temps.

Que la fe, que ens ha estat dada
d'antuvi, arrelí en el nostre cor, que
no hi manqui tampoc la joia de
l'esperança, i, ço que és més gran,
la caritat.

Glòria sigui dada a vós, Crist, Rei
piadosíssim, i al Pare amb l'Esperit
Paraclet, ara i per tots els segles.
Amén.

DISSABTE

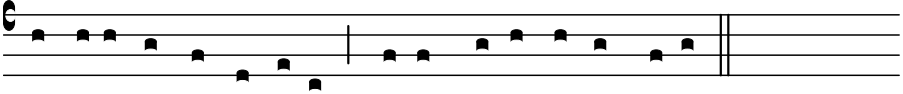
MATINES

iv. T.

S

ummæ De- us cleménti- æ * mundíque factor máchi-næ,

qui trinus almo númi-ne unúsque firmas ómni- a,

Oh Déu de summa pietat que heu fet la màquina del món i, tri en persones i un sol Déu, totes les coses afermeu:

Nostros piis cum cánticis
fletus benígne súscipe,
quo corde puro sórdibus
te perfruámur lárgius.

rebeu, benigne, els nostres plors
acompanyats de cants fervents; que
amb el cor net de sutzedat fruïm de
vós més plenament.

Lumbos adúre cóngruis
tu caritátis ígnibus,
accínti ut adsint pérpetim
tuísque prompti advéntibus,

Cremeu amb flames adients de
caritat els nostres lloms, perquè,
cenyits, vetllin tostemps promptes al
vostre adveniment.

Ut, quique horas nóctium
nunc concinéndo rúmpimus,
donis beátæ pátriæ
ditémur omnes áffatim.

Perquè els qui ara tot cantant tren-
quem les hores de la nit, tots enri-
quits siguem dels gais dons de la
Pàtria felç.

Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Únice,
cum Spíritu Paráclito
regnans per omne sáeculum.
A-men.

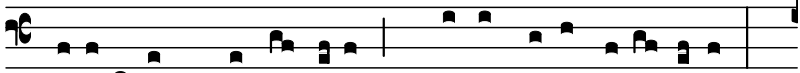
Feu-ho, oh Pare pietós, i vós, oh
Fill, al Pare igual, que amb l'Esperit
consolador regneu pels segles infi-
nits. Amén.

D'autor desconegut. S. VI-VII

(Josep M. Bellpuig)

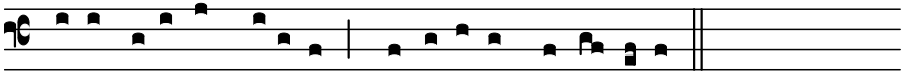
LAUDES

ij. T.

A

uróra iam spargit polum, * terris di- es illá- bi- tur,

lucis resúltat spícu-lum: discédat omne lúbri-cum.

Ja l'aurora s'escampa pel cel i el dia es difon per la terra; vibren els dards de la llum: que fugi tot engany.

Iam vana noctis *dé-ci-dant*,
mentis reátus *sú-bru-at*,
quicquid tenébris hórridum
nox áttulit cul-*pæ, ca-dat*,

Ut mane illud *úl-ti-mum*,
quod præstolámur *cér-nu-i*,
in lucem nobis éffluat,
dum hoc canóre *cón-cre-pat*.

Deo Patri sit *gló-ri-a*
eiúsque soli *Fí-li-o*
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna *sé-cu-la. A-mén*.

Que s'esvaeixin les ombres de la nit, desapareguin els pensaments malvats i cessin tots els pecats paorosos que la nit ha dut amb si.

Que aquest matí, l'últim en què nosaltres us preguem ací inclinats, passi amb dolls de llum per a nosaltres, mentre ressonen les nostres veus.

Sigui donada glòria a Déu Pare, i al seu Fill Unigènit ensems amb l'Esperit Paraclet, ara i per tots els segles. Amén.

D'autor desconegut. S. VII-VIII

(P. Nolasc del Molar)

SEGONA SETMANA
DIUMENGE
PRIMERES VESPRES

viii. T.

R

erum, De- us, fons ómni- um, * qui, re- bus actis ómni-

bus, totí- us orbis ámbi- tum censu replésti múne- rum,

Oh Déu, font i origen de tot, que, després d'haver format totes les coses, heu emplenat l'univers sencer amb la riquesa dels vostres dons;

*Ac, mo-le tan-ta cóndita,
tan-dem qui-étem diceris
sumpsís-se, dans labóri-bus
ut nos le-vé-mur grátius:*

*Concé-de nunc mor-tálibus
de-flé-re vitæ crímina,
instá-re iam virtúti-bus
et mu-ne-rá-ri próspers,*

*Ut cum tre-mén-di iúdicis
hor-ror su-prémus cœperit,
læté-mur omnes ínvi-cem
pa-cis re-plé-ti múnere.*

*Præsta, Pa-ter pi-íssime,
Pa-tri-que compar Únice,
cum Spí-ri-tu Parácli-to
re-gnans per o-mne sæculum.
A-men.*

i que, després d'haver creat aquesta mole imponent, finalment vau reposar, per tal que nosaltres siguem alleujats més agradablement en el treball;

concediu-nos ara als homes mortals que plorem els pecats de la nostra vida, que ens donem amb afany a la virtut i siguem remunerats amb la victòria.

I, així, en iniciar-se la por final davant el Jutge temible, més aviat ens alegrem tots, enriquits amb el do de la pau.

Concediu-nos-ho, Pare de bondat, i vós, Fill únic igual al Pare, que regneu per sempre amb l'Esperit Consolador. Amén.

26 - Segona setmana

Es pot dir també aquest himne:

vij. T.

S

alve, di- es, di- érum glóri- a, * di- es felix Christi vi-

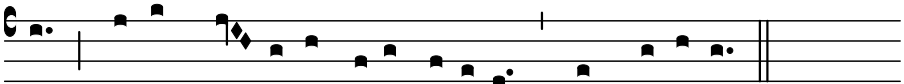

ctóri- a, di- es di- gna iugi læti- ti- a, di- es prima.

Salve dia, el més esplendorós, dia alegre pel Crist victoriós, dia digne de gaudi jubilós: primer dia.

Lux diví-na cæcis irrádi- at, in qua Christus inférnum spóli-

at, mortem vin- cit et reconcí- li- at summis ima.

Llum divina, en ell, irradià, Crist, invicte, l'infern espolià, i, vençuda la mort, concilià cel i terra.

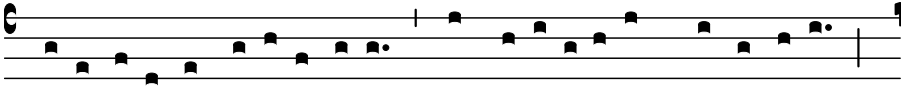

Sempi- téni regis senténti- a sub peccá- to conclúsit ómni- a;

ut infirmis supérna gráti- a; subvení- ret,

El dictamen del rei sempiternal tota cosa va cloure sota el mal, perquè als febles el do celestial des ajuda.

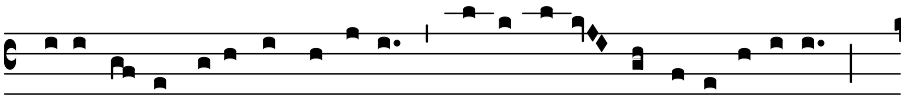

De- i virtus et sapi- énti- a tempe-rávít i-ram cleménti- a,

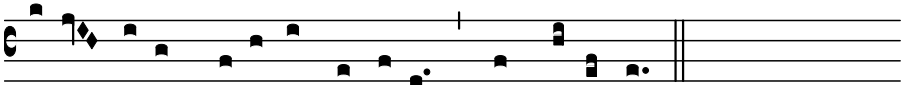

cum iam mundus in præci-pí-ti- a totus i-ret.

L'alt judici de Déu i sa bondat amb clemença sa ira han temperat, quan ja queia el món, precipitat, a l'abisme.

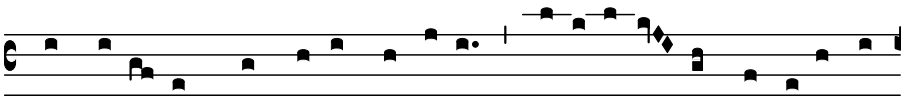

Resurré- xit liber ab ínfe-ris restaurá- tor humáni géne-ris,

ovem su- am repórtans úme-ris ad supérna.

Del sepulcre sorgí triomfador del llinatge humà el restaurador: les ovelles portava el bon Pastor a l'Empiri.

Ange-ló- rum pax fit et hómi-num, pleni- túdo succrésit órdi-

num, tri- umphántem laus decet Dómi-num, laus ætérna.

Entre els àngels i els homes neix la pau, creix dels ordres l'esplet en el cel blau, la lloança al Crist vencedor escau: lloa eterna.

28 - Segona setmana

Harmoni- æ cæléstis pátri- æ vox concórdet matris Ecclesi-

æ, «Alle- lúia» frequéntet hódi- e plebs fidé- lis.

Amb els càntics dels cors de dalt del cel s'harmonitzi l'Església fidel, l'«Al-leluia» celebri avui amb zel tot el poble.

Tri- umphá- to mortis impé- ri- o, tri- umphá- li fru- ámur gáudi-

o; in ter- ra pax, et iubi- láti- o sit in cælis.

Puix ja queia l'imperi de la mort, tots fruïm-ne el goig de tanta sort: pau en terra i gaudis a ple cor en l'altura.

No es diu Amén al final.

Molt probablement d'Adam de Sant Víctor († després de 1150)

(Josep M. Bellpuig)

MATINES

vii. T.

M

édi- æ noctis tempus est; * prophé- tica vox ádmonet

dicámus laudes ut De- o Patri semper ac Fí- li- o,

Encara és temps de negra nit; la veu profètica adverteix que fem lloances al bon Déu, que sempre és Pare i sempre Fill

Sancto *quo-que* Spíritui:
per-*fē-cta* enim *Trí-ni-tas*
uniúsque substánti-*æ*
laudánda nobis *sem-per* est.

i també sempre Esperit Sant:
doncs la perfecta Trinitat, que en un
sol ésser es conté, nosaltres sempre
hem de lloar.

Terró-*rem* tempus hoc habet,
quo, *cum* vastátor *án-ge-lus*
Ægýpto mortem íntu-*lit*,
delévit primo-*gé-ni-ta*.

Ple de terror fou aquest temps, en
què, quan l'àngel venjador donà a
l'Egipte amarga mort, els primogè-
nits esborrà.

Hæc iu-*stis* hora salus est,
quos *tunc* ibidem *án-ge-lus*
ausus punire non e-*rat*,
signum formídans *sán-gui-nis*.

Fou per als bons salvació, als
quals llavors i allí mateix no va go-
sar, l'àngel, punir, tement el signe de
la sang.

Ægý-ptus flebat fórtiter
tan-*tó-rum* diro *fú-ne-re*;
solus gaudébat Isra-*el*
agni protéctus *sán-gui-ne*.

Plorava Egipte fortament, de tants,
pel dol tan espantós; sols Israel era
feliç, per la sang de l'anyell protegit.

Nos ve-*rus* Ísrael sumus:
læ-*tá-mur* in te, *Dó-mi-ne*,
hostem spernéntes et ma-*lum*,
Christi defénsi *sán-gui-ne*.

Nosaltres som l'Israel ver: en vós,
Senyor, el bon goig tenim, i l'enemic
ja desdenyem forts per la sang de
Jesucrist.

30 - Segona setmana

Dignos nos fac, rex óptime, futú- ri regni gló- ri- a, ut me-
re- ámur láudi-bus ætéris te concí- nere. Amen.

Feu-nos vós dignes, òptim rei, de l'esplendor del regne etern: que meresquem de cantar junts a vós lloances perennals. Amén.

D'autor desconegut. S. V

(Josep M. Bellpuig)

LAUDES

vii. T.

E

c- ce iam noctis * tenu- átur umbra, lucis auróra

rúti- lans corúscat; ní-sibus to- tis rogi- témus omnes cuncti-

poténtem,

Ja minva l'ombra de la nit, ja esclata la llum, l'aurora rutilant: adrecem amb veu melodiosa les nostres súpliques al Senyor de tota cosa,

*Ut Deus, nostri miserátus, omnem
pellat angórem, tríbuat salútem,
donet et no-bis pietáte patris
re-gna polórum.*

a fi que s'apiadi de nosaltres, culpables que som, ens tregui tota angoixa, ens atorgui la salut i ens concedeixi els bells dons de la pau perenne.

*Præ-stet hoc nobis Déitas beáta
Patris ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cu-ius résonat per omnem
gló-ria mundum. A-men.*

Així ens ho atorgui la benaurada Divinitat, el Pare, el Fill i l'Esperit Sant, la glòria de la qual ressona arreu del món. Amén.

D'autor incert (potser Alcuí). Època carolíngia (S. VIII-IX)

(P. Nolasc del Molar)

SEGONES VESPRES

viiij. T.
O lux, be- á- ta Trí- ni- tas * et prin- ci- pá- lis Úni- tas,

iam sol recédit í- gne- us: infún- de lumen córdi- bus.

Oh llum, Trinitat benaurada i Unitat primera! Ara que el sol ardorós es retira, infoneu la llum als nostres cors.

*Te ma- ne laudum cár- mine,
te de- precémur vé- spere;
te no- stra sup- plex gló- ri- a
per cun- cta laudet sá- cula.*

A vós us lloem al matí: que, al vespre, aixequem la nostra pregària, i el nostre cant humil us glorifiqui per tots els segles.

*Chri- stum rogámus et Patrem,
Chri- sti Patrísque Spí- ritum;
unum po- tens per ó- mni- a,
fo- ve precántes, Trí- nitas. A- men.*

Preguem Crist i el Pare i l'Esperit del Pare i del Fill. Oh Trinitat, que en tot us manifesteu en unitat de poder, afavoriu aquells qui us preguen. Amén.

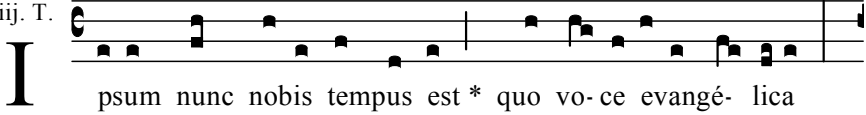
D'autor desconegut. S. VII-VIII

(Montserrat)

DILLUNS

MATINES

viiij. T.

psum nunc nobis tempus est * quo vo-ce evangé- lica

ventúrus sponsus crédi- tur, regni cæléstis cóndi- tor.

Com l'Evangeli ens adverteix, ara és el temps mateix en què ha de venir l'espòs diví, del regne cèlic fundador.

Occúr-runt sanctæ vírgines
ób-vi-am tunc ad-vén-tu-i,
gestántes claras lámpa-das,
magno lætántes gáu-di-o.

LLavors les verges de bon seny van a l'encontre de l'espòs, portant encesos els gresols i l'alegria dins el cor.

Stultæ ve-ro quæ rémanent
ex-stín-ctas habent lám-pa-das,
frustra pulsántes iánu-am,
clausa iam regni ré-gi-a.

Mes les estultes, que han romàs, tenen llanternes sense llum, i en va la porta van trucant, que ja el palau reial és clos.

Nunc vi-gi-lémus sóbrii
ge-stán-tes mentes splén-di-das,
ut veniénti Dómi-no
digni currámus ób-vi-am.

Doncs vigilem sòbriament portant els cors ben ablamats perquè, quan vingui el dolç Senyor, al seu encontre correquem.

Dignos nos fac, rex óptime,
fu-tú-ri regni gló-ri-a,
ut mereámur láudi-bus
æté-rnis te con-cí-ne-re. A-men.

Feu-nos vós dignes, òptim rei, de l'esplendor del regne etern: que merequem de cantar junts a vós lloances eternals. Amén.

D'autor desconegut. S. V

(Josep M. Bellpuig)

LAUDES

ij. T.

L

ucis largí- tor spléndi- de, * cu-ius se-réno lími- ne

post lapsa noctis témpo- ra di- es re- fú- sus pándi- tur,

Donador esplèndid de la llum, amb la claror suau del qual, escorregut el temps de nit, de nou el dia s'expandeix:

Tu verus mundi *lú-ci-fer*,
non is qui parvi síderis
ven-*tú-ræ* lucis *nún-ti-us*
angú-*sto ful-get lú-mi-ne*,

Sed toto sole *clá-ri-or*,
lux ipse totus et dies,
in-*tér-na* nostri *pé-cto-ris*
illú-*mi-nans* *præ-cór-di-a*.

Evíncat mentis *cá-sti-tas*
quæ caro cupit árrogans,
san-*ctúm-que* puri *cór-po-ris*
delú-*brum ser-vet Spí-ri-tus*.

Sit, Christe, rex pi-*is-si-me*,
tibi Patrique glória
cum *Spí-ritu Pa-rá-cti-to*,
in sem-*pi-tér-na scé-cu-la*.
A-men.

vós sou l'estel ver del matí, no pas aquell que és pregoner de venidora llum del sol i refulgeix amb poca llum;

ans, molt més clar que el mateix sol, vós sou tot dia i sou tot llum... i els sentiments interiors del nostre pit il·lumineu.

Venci, del cor, la castedat el que, insolent, la carn pretén, i l'esperit conservi pur el temple sant del nostre cos.

A vós, oh Crist, rei piadós, i al Pare sigui tota honor, amb l'Esperit consolador enllà dels segles sempiterns. Amén.

D'autor desconegut. Anterior al S. VI

(Josep M. Bellpuig)

VESPRES

viiij. T.

L úmi-nis fons, lux * et orí- go lucis, tu pi- us nostris
 pré-ci-bus favé- to, luxque, peccá- ti ténebris fugá- tis, nos
 tu- a adórnet.

Oh llum, font i origen de la llum! Afavoriu amb bondat la nostra pregària: que, foragitada la tenebra del pecat, siguem revestits d'aquesta llum vostra.

*Ecce tra-nsá-ctus labor est diéi,
 teque nos tu-ti sumus adnuénte;
 en tibi gra-tes ágimus libéntes
 tempus in o-mne.*

S'ha acabat el treball de la jornada, i amb el vostre favor, ens sentim emparats. De bon grat us en donem gràcies en tot temps.

*Solis ab-scés-sus téne-bras redúxit:
 ille sol no-bis rádietet corúscus
 lu-ce qui ful-va fovet angelórum
 ágmi-na san-cta.*

La retirada del sol ha fet tornar la tenebra: que brilli sobre nosaltres aquell sol esplendorós que, amb llum fulgurant, acarona els estols angèlics.

*Quas dies cul-pas hodi-ér-na texit,
 Christus delé-to pius atque mitis,
 pe-ctus et pu-ro rútillet nitóre
 tém-po-re no-ctis.*

Que Crist, dolç i clement, esborri les culpes que el dia d'avui ha encobert, i el nostre cor brilli pur i rutilant durant la nit.

*Laus tibi Pa-tri, decus at-que Nato,
 Flámini San-cto párilis potéstas,
 cun-cta qui scep-tro régitis suprémó
 omne per æ-vum. A-men.*

Sigui a vós, Pare, la lloança, i la glòria al vostre Fill i el mateix poder a l'Esperit d'Amor. Tot ho regiu amb ceptre suprem, per tots els segles. Amén.

DIMARTS

MATINES

viiij. T.

Noc-te surgén-tes * vigi-lé-mus omnes, semper in psal-
mis medi-témur atque ví-ri-bus to-tis Dó-mi-no caná-mus
dúl-ci-ter hymnos,

Alcem-nos tots de nit, passem-la en vetlla, meditant contínuament sobre els salms, i, amb veus acordades, cantem al Senyor himnes afectuosos,

Ut, pio *re-gi pári-ter* canéntes,
cum suis san-ctis mereámur aulam
in-gredi cæ-li, simul et beátam
dúce-*re vi-tam*.

a fi que, cantant plegats al Rei piadós, siguem dignes d'entrar amb els seus sants a la mansió celestial i gaudir alhora de la vida eterna.

Præstet hoc *no-bis Déi-tas* beáta
Patris ac Na-ti, paritérque Sancti
Spi-ritus, *cu-ius* résonat per omnem
glóri-*a mun-dum. A-men.*

Així ens ho atorgui la benaurada Divinitat, el Pare, el Fill i l'Esperit Sant, la glòria de la qual ressona arreu del món. Amén.

D'autor desconegut.
Època carolíngia (S. VIII-IX)

(P. Nolasc del Molar)

LAUDES

ij. T.

Æ

- térne lucis cóndi- tor, * lux ipse to- tus et di- es,

noctem nec ullam sénti- ens na- túra lucis pérpe- ti,

Oh Creador etern de la llum, tot llum i dia vós mateix, que de cap nit no aneu seguit, llum, per natura, perennal.

Iam cedit pallens *pró-xi-mo*
diéi nox ad-*vén-tu-i*,
obtúndens lumen síderum
adest et clarus *lú-ci-fer*.

Iam stratis læti *súr-gi-mus*
grates canéntes *et tu-as*,
quod cæcam noctem vícerit
revéctans rursus *sol di-em*.

Te nunc, ne carnis *gáu-di-a*
blandis subrépant *æ-sti-bus*,
dolis ne cedat sæculi
mens nostra, sancte, *quæ-su-mus*.

Ira ne rixas *pró-vo-cet*,
gulam ne venter *ín-ci-tet*,
opum pervértat ne famis,
turpis ne luxus *óc-cu-pet*,

Sed firma mente *só-bri-i*,
casto manéntes *cór-po-re*
totum fidéli spírítu
Christo ducámus *hunc di-em*.

Ja, empal·lidint, la nit cedeix a la vinguda del nou jorn: batent la llum de tants estels brilla l'estrella del matí.

Ja ens aixequem, contents, del llit i tot cantant us agraïm que el sol, duent de nou el jorn, hagi vençut la cega nit.

Ara us preguem que, de la carn, el gust no ens entri amb blans plaers, ni nostra ment cedeixi als folls enganys del món, oh sant Senyor.

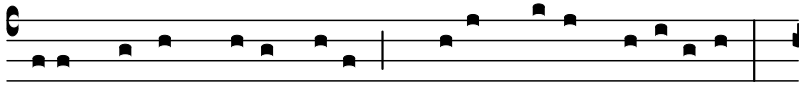
Que, d'ira duts, no ens barallem, ni el ventre inciti a tast golut, la fam no privi el bon treball, ni regni el luxe indecorós.

Ans amb cor ferm, sòbriament, romanent castos en el cos, amb esperit fidel duquem tot aquest dia per al Crist.

VESPRES

iv. T.

S

ator princépsque tēporum, * clarum di- em labóri- bus

noctémque qui sopóri- bus fixo distinguis órdi- ne,

Oh sembrador i senyor del temps, que, amb llei perenne, reserveu el dia clar per al treball i la nit per al descans.

Mentem tu castam dírige,
obscúra ne siléntia
ad dira cordis vúlnera
telis patéscant ínvidi.

Dirigiu la nostra ment casta, per-
què el silenci de la nit no deixi oberts
els cors a les ferides cruels, infligi-
des pels dardells del diable envejós.

Vacent ardóre péctora,
faces nec ullas pérferant,
quæ nostro hæréntes sénsui
mentis vigórem sáucient.

Que els cors siguin lliures de pas-
sió i incontaminats d'aquell ardor
que, apoderant-se dels sentits, afe-
bleix el vigor de l'ànima.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Únice,
cum Spíritu Paráclito
regnans per omne sæculum.
A-men.

Concediu-nos-ho, Pare de bondat,
i vós, Fill únic igual al Pare, que reg-
neu per sempre amb l'Esperit Con-
solador. Amén.

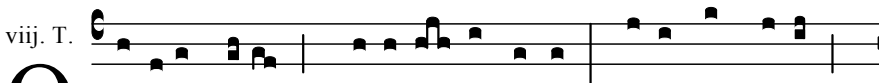
D'autor desconegut. S. VII-VIII

(Montserrat)

DIMECRES

MATINES

vij. T.

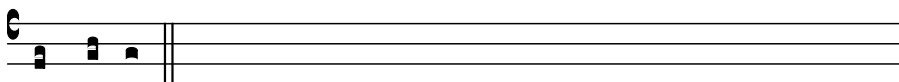

O

sator rerum, * repa-rá- tor ævi, Christe, rex regum,

metu- énde censor, tu preces nostras pari- térque laudes súsci-

pe clemens.

Tot ho creàveu, tot ho reparàveu, Crist, rei dels pobles i terrible jutge; nos- tres pregueres i les nostres lloes, vós acolliu-les.

Noctis en *cur-su* tibi *vo-ta* laudum
pángimus; *præ-sta* tibi sint ut apta,
nos-que con-*cén-tu* réfove perénni,
lúmi-*nis au-ctor*.

Da dies *no-bis* probi-*tá-te* faustos
mortis igná-*ram* tribuéndu vitam,
sem-per ut *no-stros* tua sit per actus
glóri-*a per-pes*.

Ure cor *no-strum*, pius *u-re* lumbos
igne diví-*no* vigilésque nos fac,
sem-per ar-*dén-tes* mánibus lucérnas
ut te-*ne-á-mus*.

Æqua laus *sum-mum* céle-*bret* Paréntem
teque, Salvá-*tor*, pie rex, per ævum;
Spi-ritus San-cti résonet per omnem
glóri-*a mun-dum. A-men*.

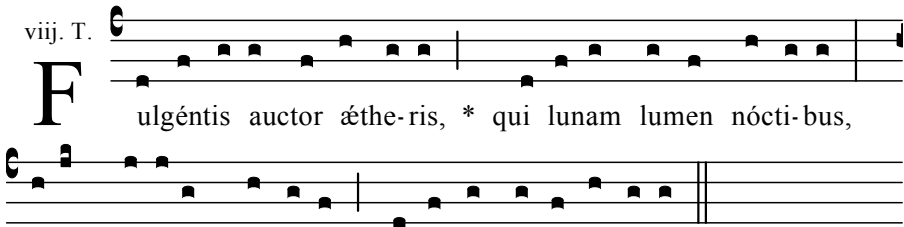
Cants i lloances mentre és nit
encara plau de cantar-vos; feu que
us siguin dignes, i envigoriu-nos
amb l'acord perenne, font
d'harmonia.

Deu-nos uns dies pròspers
d'honradesa dant-nos la vida que
la mort ignora, i que, pels actes
nostres, vostra glòria sigui sence-
ra.

Purifiqueu-nos amb divina flama
l'ànima nostra, i torneu-nos promp-
tes: que les llanternes de l'amor
ens cremin inextingibles.

Una lloança ben igual celebri a
vós i el Pare sobirà pels segles; i
al Sant Paràclit sigui per tot l'orbe
glòria eterna. Amén.

LAUDES

viiij. T.

Fulgéntis auctor æthe-ris, * qui lunam lumen nócti-bus,

solem di- érum cúrsi-bus certo fundásti trámi- te,

Autor de l'èter esplendent, que vau posar amb ordre segur la lluna, llum per a les nits, i el sol, dels dies, per al curs:

Nox atra iam depéllitur,
mundi nitor renáscitur,
no-*vís*-que iam mentis vigor
dulces in actus érgit.

la nit obscura ja decau, la formo-
sor del món reneix, i ja el vigor nou
de la ment s'afanya en dolça activi-
tat.

Laudes sonáre iam tuas
dies relátus ádmonet,
vul-*tús*-que cæli blándior
nostra serénat péctora.

El dia nou ens adverteix de cantar
ja vostres llavors, i el to més dolç del
firmament als nostres cors duu sere-
nor.

Vitémus omne lúbrium,
declínet prava spíritus,
vi-*tam* facta non ínquinet,
linguam culpa non ímplicet;

Feu que evitem tots els perills, que
l'esperit declini el mal, que els fets
no ens siguin deshonor i no pequem
en el parlar.

Sed, sol diem dum cónficit,
fides profúnda férveat,
spes *ad* promíssa próvocet,
Christo coniúngat cáritas.

Ans, mentre el sol ens dóna el
jorn, la fe s'endinsi ben fervent,
l'esper delegi el bé promès, la caritat
uneixi al Crist.

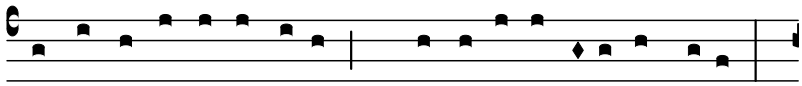
Præsta, Pater piússime,
Patrique compar Únice,
cum *Spí*-ritu Paráclito
regnans per omne sáeculum.
A-men.

Feu-ho, oh Pare pietós, i vós, oh
Fill, al Pare igual, que amb l'Esperit
consolador, regneu per tot
l'esdevenir. Amén.

VESPRES

viiij. T.

S

ol, ecce, lentus ócci-dens * montes et arva et æquora

mæstus relínquit, innovat sed lucis omen crásti-næ,

El sol lentament se'n va a la posta, i deixa amb tristor les muntanyes, els camps i els mars; però renova el compromís de la llum del dia següent.

Mirántibus mortálibus
sic te, Creátor próvide,
le-*ges vi-cés*-que *témpo-rum*
umbris dedisse et lúmini.

Així, oh Creador provident, heu fixat, amb admiració dels mortals, les lleis i l'alternança dels temps entre la llum i les tenebres.

Ac dum, tenébris æthera
siléntio preméntibus,
vi-*gor la-bó-rum défi-cit*,
quies cupíta quæritur,

Quan la fosca submergeix l'espai en el silenci, decau l'ardor en el treball i hom busca el repòs cobejat.

Spe nos fidéque dívites
tui beámur lúmine
Ver-*bi, quod est a sæcu-lis*
splendor patérnæ glóriæ.

Llavors nosaltres, rics de fe confiada, fruïm de la llum del vostre Verb, que és de sempre resplendor de la glòria del Pare.

Est ille sol qui nésciat
ortum vel umquam vésperum;
quo *ter-ra ge-stit cónte-gi*,
quo *cæli in ævum iúbilant*.

És sol que ignora sortida i posta, que cobreix la terra i que els cels lloen eternament.

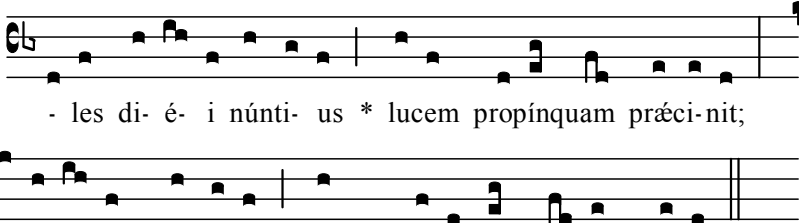
Hac nos seréna pépetim
da luce tandem pérfrui,
cum *Na-to et al-mo Spíri-tu*
tibi novántes cántica. *A-men*.

Concediu-nos, Pare, que a la fi puguem fruir per sempre d'aquesta llum serena; mentre renovem els càntics de lloança a vós, al Fill i a l'Esperit Sant. Amén.

DIJOURS MATINES

v. T.

A

- les di- é- i núnti- us * lucem propínquam præci-nit;

nos exci- tá- tor ménti- um iam Christus ad vi- tam vocat.

L'ocell nunci del dia canta que la claror s'acosta: ja Crist, desvetllador de les ànimes, ens crida a la vida,

«Aufêrte —*cla-mat*— léctulos
ægros, *so-pó-ros*, désides;
ca-*stí-que*, *re-cti* ac sóbrii
vigiláte; *iam sum* próximus».

Ut, cum co-*rú-scis* flátibus
auróra *cæ-lum* spársarit,
o-*mnes* la-*bó-re* exércitos
confímet *ad spem* lúminis,

Iesum ci-*á-mus* vóci-bus
flentes, pre-*cán-tes*, sóbrii;
in-*tén-ta* sup-plicátio
dormíre *cor mun-dum* vetat.

Tu, Christe, *so-mnum* díscie,
tu rumpe *no-ctis* víncula,
tu *sol-ve* pec-cátum vetus
novúmque *lu-men* íngere.

Sit, Christe, *rex* piíssime,
tibi Pa-*trí-que* glória
cum *Spí-ri-tu* Paráclito,
in sempí-*tér-na* sácula. *A-men*.

Aureli Prudenci († c. 405)

dient-nos: "Deixeu els llits, els em-
peresits per greu torpor; i castos,
rectes i sobris, vetlleu! Que ja sóc a
prop".

Que quan de núvols resplendents
l'aurora el cel inundarà, a tots, bre-
gats en el treball, confirmi bé en
l'esper de llum.

Invoquem Jesús plegats, plorant,
suplicant i sobris: una súplica inten-
sa veda adormir-se a un cor pur.

Esquinceu-nos, oh Crist, la son,
trenqueu els lligams de la nit, destru-
ïu l'antic pecat i infoneu-nos una
llum nova.

Glòria sigui dada a vós, Crist, Rei
piadosíssim, i al Pare amb l'Esperit
Paraclet, ara i per tots els segles.
Amén.

(P. Nolasc del Molar)

LAUDES

j. T.

I

am lucis orto sí-de-re * De- um precémur súppli- ces,

G

ut in di- úrnis ácti- bus nos servet a nocénti- bus.

Nascut que és l'estel del dia, adrecem-nos suplicants a Déu, a fi que, en les nostres obres del dia, ens guardi de dany.

Lingua refrénans tēperet,
ne litis horror ínsonet;
visum fovéndo cóntegat,
ne vanitátes háu-riat.

Sint pura cordis íntima,
absístat et vecórdia;
carnis terat supérbiam
potus cibíque pár-citas;

Ut, cum dies abscésserit
noctémque sors redúxerit,
mundi per abstinéntiam
ipsi canámus gló-riam.

Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna scē-cula. *A-men.*

Que Ell freni amb la tempraça la nostra llengua, perquè no esclatin espantosos altercats; Ell ens protegeixi amb un vel la vista, perquè no s'abeuri de vanitats.

Que sigui pur l'íntim del cor, i lluny la follia; i la parquedat en el menjar i beure reprimeixi la insolència de la carn,

a fi que, en acabar el dia i quan sobrevindrà de nou la nit, purificats per l'abstinència diguem per Ell cants de glòria.

Signi donada glòria a Déu Pare i al seu Fill Unigènit ensems amb l'Esperit Paraclet, ara i per tots els segles. Amén.

VESPRES

viiij. T.

De- us, qui claro lúmi-ne * di- em fecisti, Dómi-ne,
tu- am rogámus gló- ri- am dum pro- nus di- es vólvi- tur.

Oh Déu, que heu format el dia amb la llum clara! Us preguem, Senyor, que ens manifesteu la vostra glòria, ara que el dia, inclinant-se, ja s'amaga.

Iam sol urgénte *vés*-pero
oc-cá-sum suum *grá*-dítur,
mundum *con-clú*-dens *té*-ne-bris,
su-um obsérvans *ór*-dinem.

Tu ve-ro, excélsa *Dó*-mine,
pre-cán-tes tuos *fá*-mulos
diúr-*no* las-*sos ó*-pe-re
ne *si*-nas umbris *óp*-primi,

Ut non fuscátis *mén*-tibus
di-es abscedat *sá*-culi,
sed tu-*a te*-cti *grá*-ti-a
cer-*ná*-mus lucem *pró*-speram.

Præ-sta, Pater pi-*is*-sime,
Pa-tri-que compar *Ú*-nice,
cum Spí-*ri*-tu *Pa*-rá-*cli*-to
re-*gnans* per omne *sá*-culum.
A-men.

El sol, empès per la nit, camina a l'ocàs, tot embolcallant el món amb la tenebra i seguint el seu curs ordinarí.

Vós, però, Senyor excels, no deixeu que els vostres servents que us preguen, cansats pel treball diürn, siguin oprimits per la fosca.

Que el dia d'aquest món s'enretiri, sense que el nostre esperit s'enterboleixi; sinó que, protegits per la vostra gràcia, puguem entreveure una llum favorable.

Concediu-nos-ho, Pare de bondat, i vós, Fill únic igual al Pare, que regneu per sempre amb l'Esperit Consolador. Amén.

D'autor desconegut. S. VII-VIII

(Montserrat)

DIVENDRES

ij. T.

G

alli cantu medi- ánte * noctis iam ca- lí-gi-nem

et pro-fúndæ noctis a- tram levánte formí- di-nem, De- us

alme, te rogámus suppli- césque póscimus.

Mentre el gall crida el nou dia i es va alçant la tenebror, i es dissipa la basarda que hi ha dins la fonda nit, oh sant Déu, abans de l'alba, us preguem i supliquem.

Vigil, potens, lux venísti
atque cu-*stos* hóminum,
dum tenérent simul *cun-cta*
mé-di-um siléntium,
rédderent necnon mortálem
mórtu-*i ef-figiem*,

Excitáres quo nos, Christe,
de somno *ma-lítia*æ,
atque gratis libe-*rá-res*
no-ctúr-no de cárcere,
redderésque nobis lucem
vitæ sem-per cómitem.

Honor Patri sit ac tibi,
Sancto sit *Spi-rítui*,
Deo trino sed et *u-ni*,
pa-ci, vi-tæ, lúmini,
nómini præ cunctis dulci
divi-nó-que númini. *A-men*.

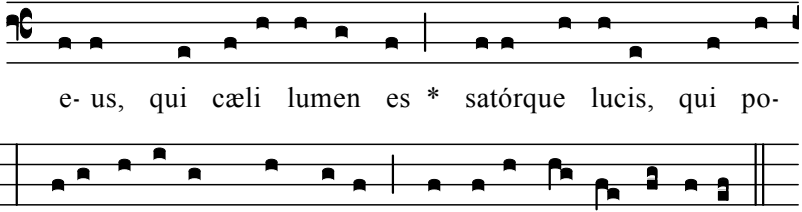
Mentre tot era en silenci al bell punt de mitjanit, quan el món, dormint, donava la semblança de la mort, vetllador, com llum vinguéreu i custodi dels humans.

Així, Crist, ens desvetllàveu del greu son de la maldat i també ens alliberàveu de la llòbrega presó, i ens donàveu la llum santa que acompanya fins al cel.

Honra al Pare i a vós sigui, com també a l'Esperit Sant; al Déu tri i també Déu únic, que és la pau i vida i llum, al nom dolç més que cap altre: al sublim numen diví. Amén.

LAUDES

ij. T.

D

lum patérno fultum brácchi- o præclá-ra pandis déxte-ra,

Oh Déu, que sou la llum del cel i autor de llum, que, recolzat al braç del Pare, desplegueu amb mà preclara el firmament:

Auróra stellas iam tégit
 rubrum sustóllens gúrgi-tem,
 uméctis atque flátibus
 terram ba-ptí-zans ró-ri-bus.

l'aurora amaga ja els estels roges
 flamades aixecant, i, amb boires
 riques d'humitat, la terra amb rous
 va batejant.

Iam noctis umbra línquitur,
 polum calígo dése-rit,
 typúsque Christi, lúci-fer
 diem so-pí-tum sú-sci-tat.

Ja, de la nit, l'ombra decreix, la
 tenebror abandona el cel, i l'estel del
 matí, signe de vós, desvetlla el dia
 encara dorment.

Dies diérum tu, Deus,
 lucísque lumen ipse es,
 Unum potens per ómnia,
 potens in u-num Trí-ni-tas.

Dia dels dies sou, oh Déu, i de la
 llum vós sou la llum; Únic, en tot sou
 poderós, i poderós en Trinitat.

Te nunc, Salvátor, quæsumus
 tibíque genu flécti-mus,
 Patrem cum Sancto Spírítu
 totis lau-dán-tes vó-ci-bus.
 A-men.

Ara us preguem, oh Salvador, i,
 reverents, us adorem, lloant el Pare i
 l'Esperit amb nostres veus i amb
 nostres cors. Amén.

D'autor desconegut. S. V-VI

(Josep M. Bellpuig)

VESPRES

viiij. T.

solvámus omnes débi- tum mentis li- bénter cán- ti- cum.

Després d'onze hores de claror, el dia al vespre ja se'n va; cantem, doncs, ara de bon grat l'himne degut del nostre cor.

Labor diúrnis *trá-nsi-it*
quo, Christe, nos con-*dú-xeras*;
da *iam co-ló-nis* víne-æ
promíssa dona *gló-riæ*.

Transcorregué el treball diürn, pel qual, oh Crist, ens vau llogar; deu, de la vinya, als jornalers els dons promesos, divinals.

Mercéde quos nunc *ád-vo-cas*,
quos ad futúrum *mú-neras*,
nos *in la-bó-re* ádiu-*va*
et post labórem *ré-crea*.

Als, per un sou, ara cridats, en el futur gratifiqueu; aideu-nos ara en el treball i renoveu-nos després d'ell.

Sit, Christe, rex *pi-ís-si-me*,
tibi Patríque *gló-ria*
cum *Spí-ri-tu Pa-rácli-to*,
in sempitérna *sé-cula. A-men*.

A vós, oh Crist, rei piadós, i al Pare sigui tota honor, amb l'Esperit consolador enllà dels segles sempiterns. Amén.

D'autor desconegut. Segle incert

(Josep M. Bellpuig)

DISSABTE MATINES

ij. T.

L

ux ætérna, lumen po-tens, * di- es inde- fí- ci- ens,

debellá- tor atræ noctis, repa- rá- tor lúmi- nis, destructórque

tenebrá- rum, illustrá- tor ménti- um:

Llum eterna i poderosa, dia intens, indefallent, vencedor de la nit fosca, de la llum renovador, destructor de les tenebres, i dels cors dolça claror:

Quo nascénte suscítamur,
quo vocán-*te* súrgimus;
faciénte quo be-á-ti,
quo lin-*quén*-te míseri;
quo a morte liberáti,
quo su-*mus per*-lúcidi;

vós naixent, ens desvetllàveu, vós
cri-dant-nos, ens alcem; vós aidant-
nos, som feliços, miserables si ens
deixeu; de la mort ens deslliuràveu,
benaurats per vós serem.

Mortis quo victóres facti,
noctis at-*que* sáculi;
ergo nobis, rex æ-*tér*-ne,
lu-cem il-lam tríbue,
quæ fuscátur nulla nocte,
solo *gau-dens* lúmine.

Vencedors vós també ens fèieu de
la mort, la nit i el món; a nosaltres,
rei perenne, doneu, doncs, aquella
llum de cap nit mai enfosquida, gau-
dint sols de resplendor.

Honor Patri sit ac tibi,
Sancto sit *Spi*-rítui,
Deo trino sed et *u*-ni,
pa-ci, *vi*-tæ, lúmini,
nómini præ cunctis dulci
divi-*nó*-que númini. *A-men*.

Honra al Pare i a vós sigui, com
també a l'Esperit Sant; al Déu tri i
també Déu únic, que és la pau i vida
i llum, al nom dolç més que cap al-
tre: al sublim numen diví. Amén.

LAUDES

ij. T.

D

i- é- i luce réddi- ta, * lætis gra-tísque vó- ci-bus

De- i canámus glóri- am, Christi fa-téntes grá- ti- am,

La llum del dia havent tornat, amb gaies veus d'agraïment cantem la glòria de Déu reconeixent el do del Crist.

Per quem creátor *ó-mni*-um
diem noctémque *cón-di*-dit,
ætérna lege sánciens
ut semper succé-*dant si*-bi.

Tu vera lux *fi-dé-li*-um,
quem lex vetérna *non te*-net,
noctis nec ortu súccidens,
ætérno fulgens *lú-mi*-ne.

Præsta, Pater in-*gé-ni*-te,
totum ducámus *iú-gi*-ter
Christo placéntes hunc diem
Sancto repléti *Spi-ri*-tu. *A-men*.

Pel qual, de tot el Creador afaïço-
nà el dia i la nit, amb llei eterna de-
cretant que ambdós s'anessin suc-
ceint.

Vós sou la llum dels cors fidels,
que la llei vella no tingué, que per
cap nit no defalliu, fulgent d'eterna
resplendor.

Deu-nos, oh Pare no engendrat,
que, plens del vostre Esperit Sant,
travessem tot el jorn d'avui plaent al
Crist, nostre Senyor. Amén.

D'autor desconegut. S. VII-VIII

(Josep M. Bellpuig)

ÍNDIX ALFABÈTIC

<i>Ætérna cæli glória</i>	21
<i>Ætérne lucis cónditor</i>	37
<i>Ætérne rerum cónditor</i>	4
<i>Ales diéi nún̄tius</i>	43
<i>Auróra iam spargit polum</i>	24
<i>Cæli Deus sanctíssime</i>	16
<i>Consors patérni lúminis</i>	11
<i>Deus, creátor óm̄nium</i>	1
<i>Deus, qui cæli lumen es</i>	47
<i>Deus, qui claro lúmine</i>	45
<i>Diéi luce réddita</i>	50
<i>Dies ætásque céteris</i>	2
<i>Ecce iam noctis</i>	31
<i>Fulgéntis auctor ætheris</i>	41
<i>Galli cantu mediánte</i>	46
<i>Horis peráctis úndecim</i>	48
<i>Iam lucis orto sídere</i>	44
<i>Imménse cæli cónditor</i>	10
<i>Ipsum nunc nobis tempus est</i>	33
<i>Lucis creátor óptime</i>	6
<i>Lucis largítor spléndide</i>	34
<i>Lúminis fons, lux</i>	35
<i>Lux ætérna, lumen potens</i>	49
<i>Magnæ Deus poténtiæ</i>	19
<i>Médiæ noctis tempus est</i>	29
<i>Nocte surgéntes</i>	36
<i>Nox atra rerum cóntegit</i>	17
<i>Nox et tenébræ et núbila</i>	15
<i>O lux, beáta Trínitas</i>	32
<i>O sator rerum</i>	40
<i>Pergráta mundo nún̄tiat</i>	12
<i>Plasmátor hóminis, Deus</i>	22
<i>Primo diérum óm̄nium</i>	3
<i>Rerum creátor óptime</i>	14
<i>Rerum, Deus, fons óm̄nium</i>	25
<i>Salve, dies, diérum glória</i>	26

Sator princípſque témporum	39
Sol ecce surgit ígneus.....	18
Sol, ecce, lentus óccidens.....	42
Somno refécſis ártubus.....	7
Splendor patérnæ glóriæ	8
Summæ Deus cleméntiæ.....	23
Tellúris ingens cónditor	13
Tu, Trinitátis Únitas.....	20

ÍNDEX D'AUTORS

Adam de Sant Víctor († després de 1150)	26
Alcuí († 804).....	35
Ambròs, sant († 397)	1, 4, 8
Aron (S. XII).....	2
Godescalc de Fulda o d'Orbais († 869)	46, 49
Lentini, Anselmo († 1989).....	12, 42
Prudenci, Aureli († c. 405).....	15, 18, 43